

UFO

2/09 nro. 94

Lpkj:n pääkirjoitus

Tätä kirjoittaessani ei ole vielä lumesta tietoaakaan, mutta joulumieli hiipii vääjäämättä päälle. Olen juuri ollut seuraamassa Santahaminan jouluvalojen sytyttämistä ja kotiin tultuani muistin, että tänäänhän saa avata ensimmäisen luukun partiolaisten adventtikalenterista! Ostoskeskusten joululaulupotreita olen vielä onnistunut välttelemään, mutta jostain syystä päässäni soi taukoamatta Talven ihmemaa...

"Untuvaan retki kulkee, siihen maan talvi sulkee..."

Myös partiosyksen päätyminen ohjaa ajatukset kohti kynttilöitä, piparkakkuja ja kuusenkoristeita. Samat perinteet ovat kuljettaneet tätäkin partiolaista vuosi toisensa jälkeen kohti joululomaa. Joulukalentereiden myynti tuntuu joka vuosi alkavan aivan liian aikaisin, ja silti ensimmäinen adventti yllättää aina puun takaa. Kun kalenteri on saatu korkattua, on aika tarkistaa, että partiopaidan merkit ja vuositähdet ovat ajan tasalla. Sitten löytääkin jo itsensä Itsenäisyyspäivän lipunnostosta laulamassa Maamme-laulua. Siinä vaiheessa partiokokouksia on enää muutama jäljellä ja nekin menevät mukavasti pikkujoulujen merkeissä. Aattoillan lahjakääröjen seasta on usein löytynyt jotain, josta on hyötyä lippukunnan talvileirillä tai viimeistään kevään ja kesän telttaretkillä.

"...ja kaunis on tie, kun retkemme vie kautta suuren talven ihmemaan."

Lippukunnanjohtajana voin katsella hyvillä mielin kulunutta syksyä taaksepäin. Syyskuussa joukkoomme liittyi uusia eka- ja tokaluokkalaisia sudenpentuja. Heistä osa oli kuullut partiosta isosiskolta tai -veljeltä, toiset koulun käytävillä ja pihalla ja ehkäpä jonkun äiti tai isä on kulkenut aikanaan partiohuivi kaulassa. Oma mieltäni lämmittää se, että partioharrastus kiinnostaa uusia koululaisia ja sille riittää aikaa viikon muiden harrastusten lomassa. Syksynä aikana ollaan ehditty retkeillä Nuuksiossa ja Sipoonkorvessa, pulikoida Kadiksen uima-altaassa ja uudet sudenpennut ovat päässeet muiden helsinkiläisten partiolaisten kanssa ihmettelemään maailman menoa Pirkkolan urheilupuistossa. Kiitos kaikille toimintaa suunnitelleille ja toteuttaneille johtajille sekä kuljetuksissa apuna olleille vanhemmille!

"Taakse jää laita pellon, helinää aisakellon..."

**Loppuun laitan vielä esille muutamia tärkeitä
partiopäivämääriä:**

- **Viikko 3** Ryhmien kokoukset alkavat
- **22.1.2010** Viimeinen ilmoittautumispäivä SaSien talvileirille
- **22.1.2010** Viimeinen ilmoittautumispäivä kesän 2010 Kilke-suurleirille (6.-luokkalaisille ja heitä vanhemmille)
- **5.-7.2.2010** SaSien talvileiri Kiljavalla

"...nyt metsä vain soi, kun matka jo toi holviin talven ihmemaan."

Lämmin kiitos partiosyksystä ja vielä lämpimämpää
joulunodotusta kaikille!

Jonni
(jonni.ahonen@gmail.com)

Saharan Sissien lippukuntalehti

UFO 2/09 nro. 94

Toimittaneet: Jussi Peso, Tanu Karttunen,
Tuomas Takussaari, Jonni Ahonen, Siiri Pajunen,
Niklas Sjöblom, Salla lainevirta, Make, Suvi Lainevirta

Midgård' 09

1.-7.8.2009

Tarpojat ja seikkailijat lähtivät lauantai aamulla Itäkeskuksesta. Tarpojat nakitettiin jo bussissa telttakummeiksi. Leiripaikalla törmäsimme kiukkuiseen viikinkitietäjään ja kahteen hölmöön viikinkiin.

Luonnollisesti ensimmäisen päivän ohjelma sisälsi suurilta osin leirin rakentelua yms. pööpöilyä sekä iltanuotion. Siitä eteenpäin leirin ohjelma olikin eksoottisempaa. Pääsimme tietysti pelaamaan futista, mutta ohjelmassa oli myös ulottuvuuskristallin osien keräilyä sekä prinssin ja ninjaprinsessan häät. Ja tietysti oli haikki, jolle pääsivät osallistumaan tarpojat ja seikkailijat. Rasteilla käytiin telttaryhmittäin. Ensimmäisen haikki päivän rasteja olivat perinteinen EA-rasti, sillanrakenusrasti, jolla perehdyttiin solmujen maailmaan, sekä nuotiorasti, jolla poltettiin kelttikylä viikinkityyliin. Neljänneltä rastilta suunnattiin tutimaan yörastille. Toisena haikkipäivänä rasteja oli enää kaksi; ensimmäisellä päästiin askartelemaan omat viikinkikypärät ja toisella syötiin (njams).

Haikkilaisten palatessa leiriin sudenpennutkin olivat jo saapuneet. Loppuleiri kului yhteisen ohjelman parissa, ja tarpojat pääsivät suunnittelemaan ja pitämään rasteja seikkailijoille ja sudenpennuille. Viimeisen yön aikana tuuli oli tiputtanut lippunarun, joten lippua ei voitu nostaa, mutta onneksi sudenpennuille onnistuttiin jakamaan merkit.

Viimeinen aamupäivä kulutettiin leirin purkamisen merkeissä, minkä jälkeen pakattiin kimpsut ja kampsut ja lähdettiin kotiin. Kaiken kaikkiaan leiri oli hupsu, toivottavasti ensi kesänä pistetään vielä paremmaksi!

Siiri Pajunen, Niklas Sjöblom

Enkelit enkelit lauloi näin

(plus joku jotain sinne päin&)

Istun muuan viikonloppuleirin iltanuotiolla. Takamusta paleltaa, sillä tein sellaisen taktisen vedon, että jätin istuinalustan jonnekin, ties minne, mutta sivliti hiki nousee pintaan. Enkelinääniset pikkupartiolaiset (ja vähän isommatkin) ympäröivät minut joka puolelta, pakotietä ei ole. Jotkut jo katsovat kulmien alta, ja tulen siihen tulokseen, että nyt on laulettava, muu ei auta. Suihkussa kyllä kelpaa laulaa, mutta tällaisissa tilanteissa en mielellään ääntäni korottaissi. No lauletaan nyt sitten, vaikkakin kuulostan enemmän varikselta kuin laulujoutsenelta.

Olen kuulevinani tukahtunutta naurua vähän sieltä täältä. Kuvittelinko vain? Tulee taas vähän epävarma olo ja lasken volyymin jonnekin hiiren piipityksen tasolla yrittäen sulautua joukkoon. Sitten minulta sortuu ääni ja saan äänekkään yskänkohtauksen. Päitä kääntyy minua kohti ja yritän näyttää mahdollisimman pieneltä. Hetken kuluttua kaikki kuitenkin tuntuvat unohtaneen sähläilyni. Silti hävettää. Että pitikin taas mennä tekemään siitä niin suuri numero& Että voikin tulla noin hirmuset suorituspaineet laulamisesta. Helpottaisikohan tilannetta, jos värvättäisiin jokunen minun kaltaiseni tuiki tavallinen jokseenkin sävelkorvaton sinne muiden partiolaisten sekaan. Toivossa on hyvä elää. Ehkäpä jonain aamuna herätessäni huomaa omaavani kauniin lauluäänen ja edes puolikas sävelkorvakin olis kiva. Kiitos sinulle Joulupukki jo etukäteen. Terveisin Siiri Pajunen (sekä iso hali sinne Korvatunturille.)

Siiri Pajunen

Seikkailijaleiri

13.-15.11.2009

Seikkailijajoukkueet Pöllöt ja Sis(s)iliskot suuntasivat perjantaina 13.11 vanhempien kyydeillä kohti Nuuksiota. Kun seikkailijajoukkueet olivat saapuneet perille hyvin runsaslukuisina, majoittauduttiin mörrimöykky nimiseen kämppään, joka vielä tullessamme oli kylmä joten tiesimme, että ainakin lattialla nukkuvien johtajien osalta voisi tulla vilpoinen yö. Kun makuupaikat oli varattu ja omat kamat purettu, kannettiin kämpälle Lippukunnan tavarat pimeässä ja jäisessä maastossa. Vielä ennen nukkumaan menoa nautittiin ilta-palaksi nuotiolla paistettua makkaraa ja lämmintä mehua. Kämpä oli vielä niin kylmä, että johtajat joutuivat pitämään kipinää lähes koko yön.

Seikkailijat suorittivat leirillä retkikokki-merkkiä ja siksipä oli välttämätöntä, että he valmistaisivat kaikki pöperönsä ihan itse, joten Sis(s)iliskot heräsivät lauantai-aamuna klo. 8:00 virkeinä valmistamaan aamupalaksi maukasta puuroa. Tovi aamupalan jälkeen joukkueet erosivat omille teilleen, Pöllöt lähtivät lodjaamaan ja löysivät lodjun tosin pienen harhailun jälkeen. Samaan aikaan Sis(s)iliskot suunnistivat ja harjoittelivat ottamaan suuntaa kompassilla. Ahkeran liikunnan jälkeen oli taas aika nauttia itse leiriläisten tekemää ruokaa, joka tällä kertaa oli riisiä ja kanakastiketta. Kanakastike valmistettiin retkikokki-merkin ankarin kriteerein, alkukantaisesti nuotiolla.

Arveltua kylmemmän sään takia päätettiin, että vain vanhemmat seikkailijat nukkuisivat toisen yön ulkona. Ja ettei laavujen pystytystä jouduttaisi tekemään pimeässä, täytyi jo hyvissä ajoin alkaa töihin. Vaikka laavujen pystytyksessä menikin laittoman kauan eikä niitä ollut täydellisesti pystytettykään, pysyivät ne silti pystyssä koko tuulisen yön. kuitenkin ennen nukkumaan menoa pidettiin perinteinen ilta-nuotio, jossa laulettiin ja leikittiin. Myös VVP:t osallistuivat iltanuotiollemme tuomalla itsensä leikitettäväksi. Leikkien ohella valmistimme iltapalaksi nuotilla suklaabanaania, vaikka se ei kaikille maistunutkaan. Pöllöjen jomnessä nukkumaan katsottiin vanhempien seikkailijoiden

kanssa yön tulevat kipinävuorot. Vaikkakin johtajat joutuivat nuotin sytyttämään, ei se kuulemma sammunut yön aikana kertaakaan.

Sunnuntaiaamuna saimme taas aamupalaksi maittavaa puuroa ja leipää ja koska leiriltä lähdettäisiin vasta yhdeltä eikä muita aterioita valmistettaisi, niin seikkailijat tekivät samalla eväät loppu leiriä varten. Loppuaika kuluikin leirialuetta siivoten ja Lippukunnan tavaroita peräkärreyn kantaen.

Tanu "ah minä" Karttunen

Uimakisat

26.11.2009

Saharan Sissit pääsivät jälleen jokasyksyiseen tapaansa polskimaan ja kisaamaan MPKK:n uimahalliin. Kilpailu uimamestaruuksista oli tiukkaa, joskaan ei kovin vakavamielistä. Alle on koottu illan tuloksia, kaikki osallistuneet palkittiin 6.12. SaSien Itsenäisyyspäiväjuhlassa.

Suuret kiitokset kaikille osallistujille, ensi syksynä tavataan jälleen vetisissä merkeissä!

Tulokset:

<u>Allas poikittain</u>	sec.	<u>50 metriä</u>	sec.
Emilia Paasonen	6,60	Rikhard Sjöblom	18,01
Aino Leeva	9.67	Valter Tiilola	19,87
		Tomi Takussaari	20,62
<u>50 metriä</u>	sec.	Niklas Sjöblom	22,28
		Tanu Karttunen	22,50
Tomi Takussaari	35,43	Tuomas Takussaari	23,05
Rikhard Sjöblom	37,91	Peetu Huittinen	24,34
Samuli Lehmusvainio	44,83	Anni Kuronen	28,25
Valter Tiilola	47,67	Julia Rytönen	28,38
Julia Rytönen	1.00,21	Vilma Väre	29,58
Saara Vesa	1.02,10	Lotta Korkala	29,76
Anton Tiilola	1.02,55	Akseli Tolppanen	32,72
Ilmari Tolppanen	1.22,18	Ilmari Tolppanen	34,28
Akseli Tolppanen	1.27,18	Aada Paananen	35.82
		Emilia Paasonen	42,17
		Leevi Vesa	1.03,58

Majakka

27.-29.11.2009

Kun kaikki Majakoitsijat olivat saapuneet Ostersundomin nuorisotalolle omin keinoin, jaoimme yhteiset tavarat kuten veden, ruuat ja laavut. Lähdimme kävelemään kohti ensimmäistä leiriytymispaikkaamme sateen yhä yltyessä. Saavuttuamme perille pystytimme nopeasti laavut, jotta saisimme itsemme ja tavaramme sateen suojaan. Tanu ja Tuomas suoriutuivat laavun pystyttämisestä nopeinten vaikkakin ensin yrittivät pystyttää sitä väärinpäin. Laavujen ollessa pystyssä aloitimme iltapalan valmistuksen, mihin oli varattu nuotiomakkaraa, kuitenkin nuotiopaikan puuttuessa päätimme yhteistuumin syödä leipää kevyt pekoniä kera. Sateen tauotessa vietimme iltaa jutustellen ja syöden. Iltaohjelman venyttyä pääsimme nukkumaan erittäin myöhään. Vaikkakaan kävelyä ei ollut vielä takana paljoa, uni maistui varmasti jokaiselle.

Lauantaiaamuna heräsimme virkeinä jo 11.00 ja ryhdyimme aamupalan laittoon, joka oli vapaavalintaisesti joko leipää tai pekonia. Tiskattuamme Trangiat pakkasimme laavut ja muut tavarat sitten lähdettiin kohti seuraavaa leiriytymispaikkaa. Pääsimme perille ennen pimeän tuloa siitä huolimatta, että kartat unohtuivat ensimmäiselle leiripaikalle, onneksi reitti kuitenkin oli helppo. Perillä meitä odotti nuotiopaikka, märkiä puita ja pieni lampi, josta saisi tiskaus vedet. Laavujen pystyttämisen jälkeen (joka kävi helpommin valoisassa) valmistimme myöhäiseksi lounaaksi herkulista pasta carbonaraa, jota jouduimme nauttimaan osittain sateessa. Illan pimetessä pidimme pienen ruokalevon makuupusseissa. Noustuamme ylös makuupusseista rupesimme valmistamaa hieman täyttävämpää iltapalaa. Kuitenkin kuivien polttopuiden puutteessa päätimme paistaa makkarat trangialla, samalla paistoimme nakkia, pekonia ja leipää. Kokeilimme myös Coca-Colassa uppokeitettyjä vaahtokarkkeja. Syötyämme lähdimme sulattelemaan iltapalaamme pienelle iltakävelylle. Sateen taas alettua päätimme vetäytyä aikaisin makuupusseihimme, koska seuraava aamu tulisi olemaan aikainen. Kylmistä olosuhteista huolimatta jokainen nukahti nopeasti.

Sunnuntaiaamuna heräsimme sateen ropinaan erittäin kosteissa oloissa. Hieman Odoteltuamme sade hiipui ja lopulta lak-

kasi, jolloin pääsimme valmistamaan aamupalaa, joka tällä kertaa oli pyttipannua. Tiskattuamme täyteläisinä pääsimme selvittämään laavun sisällä olevaa sekasortoa. Kun rinkat oli pakattu, pääsimme pakkaamaan erittäin märkää laavua. Kun Leiri oli siistitty ja tavarat pakattu lähdimme talsimaan kohti Ostersundomin nuorisotaloa, josta pääsimme omilla kyydeillä kotiin.

Alle on kerätty vielä leiriläisten mietteitä viikonlopusta.

Make: Majakassa oli ihan jees. Safka oli gutaa, oli iha chillii. Ikävää oli sade ja kylmyys. Ois voinu olla vähän vähemmän kävelyä.

Tanu: Sateessa oli ikävä pystyttää laavuja. Ruuat oli hyviä eikä kävelyä ollut liikaa. Aamulla oli aina vähän kosteat tunnelmat sateen vuoksi ja ekana iltana kastuivat vaatteet kun sato niin paljon.

Siiri: Siellä korvessa oli kivaa, vaikka mun varpaat oli kohmeessa ja karkit meinas hajottaa hampaat, kun ne jäättyivät. Vähän harmitti, että oli niin ankea sää, eikä oikein päässyt tekemään mitään kivaa, tai ainakin motivaatio puuttui. (Siksipä karkasin lauantaina häntä koipien välissä kotiin lämpimän peiton alle koisimaan :3) Ruoka oli hyvää, ainakin pekoni sen pastan seassa. Ja keksit.

Make, Tanu, Siiri

Supersupe ´09

sudenpentutapahtuma

28.11.2009

Lauantaiaamuna puoli yhdeksältä Saharan Sissit kokoontuivat Pirkkolan urheilupuiston parkkipaikalla. Tarkoituksena oli osallistua Pääkaupunkiseudun Partiolaisten sudenpentutapahtumaan, jossa suoritettaisiin Maailma-jälki eli tutustuttaisiin erilaisiin kulttuureihin tanssien, askarrellen ja leikkien. Mukana olivat Aino, Siiri, Emilia, Meri ja Leevi, sekä Vertti, Katri, Viivi ja Jenna. Johtajista oli mukana Salla, Ninna, Laura sekä Anna ja Tero.

Aamu oli pilvinen ja vettä ripotteli hieman, mutta osallistujat olivat varustautuneet asianmukaisesti vettä kestävin varustein. Kun kaikki olivat saapuneet paikalle, johtajat mukaan lukien, lähdimme kohti itse tapahtumapaikkaa. Urheilukentille saapuessamme huomasimme, että paikalla oli jo paljon muitakin partiolaisia erilaisille suorituspisteille levittäytyneinä. Saatuamme ohjeistuksemme, suuntasimme ensimmäiselle rastillemme Elävään Kirjastoon. Kirjastossa saimme lainata itsellemme tavallista kirjasta poiketen elävän kirjan, joka osoittautui henkilöksi. Meidän kirjamme oli suomenruotsalainen ja haastattelimme häntä erilaisista asioista. Kun kirja oli luettu ja kysymykset luettu, palautimme hänet kirjastoon ja ryhdyimme tekemään valtio-palapeliä. Palapelissä yhdistimme valtioiden nimiä ja pääkaupunkeja annettuihin lippuihin.

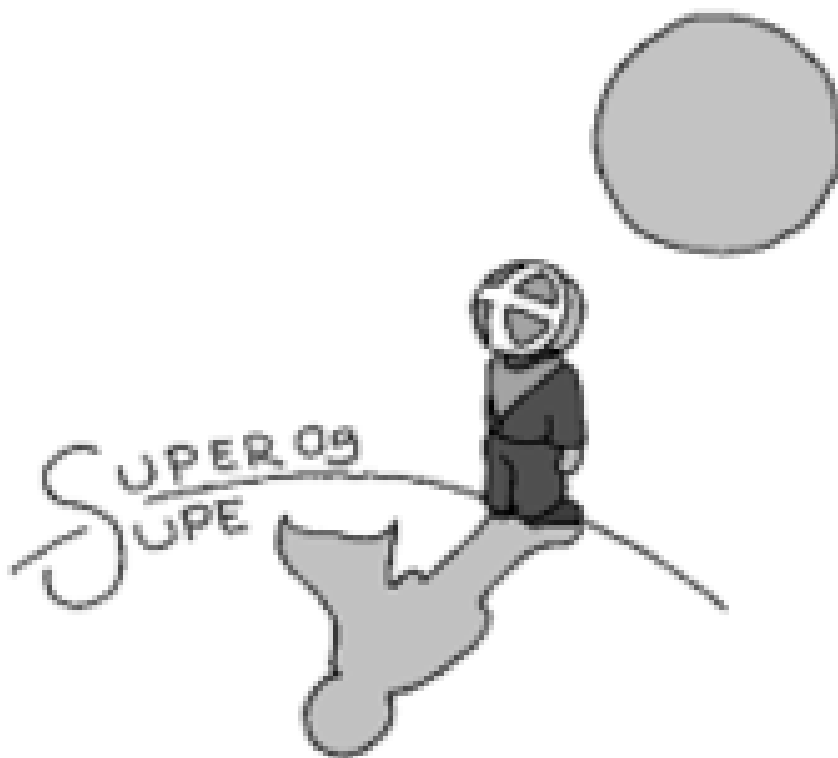
Seuraava rastimme oli Tanssi-rasti. Rastilla opimme afrikkalaisen tanssi, jossa kerättiin ja heiteltiin, sekä liikuttiin kuin lintu. Harjoittelimme tanssin hyvin, sillä se oli tarkoitus tanssia tapahtuman loppuksi muiden paikalla olevien partiolaisten kanssa! Tanssien jälkeen jatkoimme matkaa kohti Esine-rastia, jossa saimme ohjeet sadeputken rakentamiseksi. Sadeputkesta lähtee sadetta muistuttava ääni kun sitä käännettään edestakaisin. Putkeen lyötiin ensin nauvoja joka puolelle, jonka jälkeen sen toinen pää suljettiin, sisään kaadettiin mukillinen riisiä ja toinenkin pää teipattiin kiinni. Sen jälkeen putki oli koristelua vaille valmis.

Viimeinen rastimme ennen ruokailua oli Näytelmä-rasti. Jakauduimme kahteen ryhmään, jotka saivat erilaisia kuvia ja rekvisiittaa. Tarkoitus oli kuvien perusteella keksiä tarina ja tehdä siitä näytelmä, jotka esitimme sitten toiselle ryhmälle.

Ruokarastilla tehtävämme oli valmistaa ateria nuudeleista ja kasviksista. Sade hankaloitti hieman ruuanlaittoa, mutta aika kului mukavasti hippa leikkiessä.

Ruuan jälkeen jatkoimme matkaa Solmu-rastille, jossa jokainen sai punoa solmuja naruista. Valmiit solmut saivat kaikki ottaa kotiin mukaan vaikkapa huiviin laitettavaksi. Viimeinen rastimme oli Sisu-rasti, jossa saimme hieman kokea leikkejä ja ratoja ilman näköaistia. Sokkopolttopallon ja sokkoradan jälkeen lämmittelimme hieman palloiluhallissa ja odottelimme viimeisen ohjelmanumeron alkamista. Kolmelta kaikki kokoontuivat kentälle tanssimaan opittua tanssia musiikin raikaessa kentän kaiuttimista. Tanssien jälkeen lähdimmekin takaisin parkkipaikalle, josta vanhemmat saivat noutaa väsyneet sudenpentunsa.

Salla Lainevirta

Saharan Sissien vaellus

Karhunkierroksella

5.-12.6.2009

Pääasiassa Kuusamossa sijaitseva Karhunkierros on Suomen suosituin vaellusreitti. Valtaosa reitistä kiertää Oulangan kansallispuiston upeita maisemia. Sen nähtävyyksiä ovat jylhät vaaramaisemat sekä joet ja kosket, joiden ylittäminen onnistuu mm. riippusiltojen avulla. Reitin varrella sijaitsee myös autiotupia ja kiintolaavuja vaeltajien käyttöön. Iso Karhunkierros voidaan vaelttaa 70 tai 80 kilometrisenä, tai se voidaan haluttaessa jakaa pienempiin osiin. Iso Karhunkierros ei kuitenkaan ole nimensä mukaisesti kierros, vaan reitti matkaa pääasiassa pohjois-etelä-suunnassa. Pieni Karhunkierros rengasreittinä puolestaan sopii hyvin päiväretkeilyyn ja sen varrella on monia hienoja nähtävyyksiä.

Jo edellisenä kesänä Saharan Sissien vuoden 2009 vaelluskohdeeksi valikoitui Karhunkierros, jonne kahdeksanhenkinen vaellusryhmämme suuntasi matkansa perjantaina 5.6. Vaellukselle lähtivät vaelluksen johtaja Mikko, Sari, Tomi ja Tuomas, Salla ja Suvi, sekä Hanna ja Ninna. Vaelluksen aikataulu oli hiottu tarkasti, sillä takaisin Helsingissä olisi oltava seuraavan viikon lauantain partiotempaukseen mennessä.

Perjantaina konttorirottien päästyä kotiin ahtautui 7 urheaa vaeltajaa kahteen nelirenkaiseen aloittaen näin matkan kohti Rukaa ja pahamaineista Karhunkierrosta. Kunnianhimoisena tavoitteena oli ehtiä ajaa Kuusamoon ja takaisin sekä kävellä täyspitkä 80 kilometrin reitti - kaikki tämä vain runsaassa viikossa. Viikonloppuruuhkassa muutaman tunnin kärvistelyämme koppasimme Hannan mukaan Jyväskylän tienoilta ja niin ryhmämme oli täydellinen. Jatkoimme matkaa kohti Sukevaa ja Sallan ja Suvun mummolaa, jonka oli määrä toimia ensimmäisenä yöpaikkanamme. Lämpimät kinkkupiirakat katosivat ahnaisiin suihin puolen yön aikoihin, minkä jälkeen väsyneet matkalaiset vetäytyivät pehkuihin herätäkseen aivan liian varhain aamulla valmiiseen aamupalapöytään. Vatsat täynnä jaoimme yhteisiä tavaroita vastustelevien matkalaisten rinkkoihin, mutta lopulta viimeinenkin nötköttipurkki löysi tiensä pullisteleviin matkasäkkeihin. Farmariautojen peräkontit ääriään myöten täynnä jatkoimme matkaa Kajaaniin, jossa nautimme rönttösiä ja paikallista älyhyvää ruisleipää Kajaaninlinnan kupeessa. Vielä muutama viime hetken ostos, ja iltapäivän alussa suuntasimme

taas renkaat soikeina kohti Kuusamoa. Jätimme autot Rukan parkkipaikalle, mutta edessä oli vielä lähes 100 kilometrin taksi-matka Karhunkierroksen pohjoiseen päätyyn Hautajärvelle, josta aloittaisimme vaelluksemme ensimmäisen taipaleen.

Hautajärvi - Savilampi, lauantai-ilta

Vielä pirteä kahdeksikko seiso i Hautajärven vaellusportin edessä kuvattavina 7 aikoihin illalla. Kunnianhimoisena tavoitteena oli taivaltaa koko reittisuunnitelman toiseksi pisin päivämatka vielä saman illan aikana, joten vauhti olisi pidettävä melko rivakkana. Sadetta uhkuvat pilvet roikkuivat alhaalla ja ilta enteili tuloaan, mutta sadevarusteet päällä joukkomme lähti liikkeelle. Alkutaipaleen sora-autotiet ja hakatut mäntykankaat eivät pahemmin silmiä hivelleet, mutta kansallispuistoon päästyämme ylitimme mm. upean ison suon, seurailimme vuolasta Savijokea ja ihastelimme sen keskellä töröttävää Rupakiveä, eli *raukkia*. Säästyimme onneksi pahalta vesisaateelta, mutta saimme kuitenkin niskaamme virkistävän raekuuron. Tapasimme myös ensikerran saksalaisen vaeltajakaksikon, johon törmäsimme viikon aikana useampaankin otteeseen.

Lopulta noin 1 aikaan yöllä raahauduimme aiotulle yöpymispaikallamme Savilammelle, jossa totesimme kämpän olevan jo miehitetty, emmekä raaskineet enää tunkea joukkoon. 15 kilometrin rankan pikamarssin jälkeen ketään ei pahemmin innostanut laittaa ruokaa saati sitten pystyttää telttoja, mutta jotenkin saimme aikaiseksi edellisten lisäksi käytyä jopa pesulla lampeen laskevassa Oulankajoessa, jonka vesi oli rehellisesti jäätävää. Makuupusseihimme pääsimme lopulta 3 aikoihin, eikä kenelläkään tainnut olla nukahtamisvaikeuksia.

Savilampi - Runsulampi, sunnuntai

Sunnuntaina heräilimme ymmärrettävästi melko myöhään. Taivallettavaksi suunniteltu patkä oli tarkoituksella jätetty melko lyhyeksi, sillä halusimme katsastaa läheisen upean kanjonimaiseman, jonka Oulankajoki on vuosien saatossa maastoon kovertanut. Jätimme siis rinkat leiriin ja kapusimme nauttimaan korkeuksista, joissa Mikon järjestelmäkamera ikuisti milloin kenetkin vasten Oulangankanjonin jylhiä puitteita. Sään edelleen suosiessa lähdimme vasta myöhään iltapäivällä matkaan. Sukelsimme syvään metsään ja tiedossa oleva rento päivä sai jalan nousemaan yllättävän kevyesti. Joelle palasimme uudestaan 4 kilometrin päästä Taivalkönkäällä, jossa reittiimme liittyi Karhunkierroksen lyhyempi 70 kilometrin versio, minkä johdosta

reittimme varrelle ilmestyivät myös "matkantasalla" olevat kilometripylväät. Maastosta kerätyillä korvasienillä höystettyä sienipastaa nauttiessamme saimme ensikosketuksen myös uusiin vaellustuttaviimme, nuorisoraggareiksi ristimiimme asennekouluksessa olevien miehenalkujen ryhmään. Myös saksalaiskaksikko saapui myöhemmin jakamaan nuotion kanssamme.

Taivalkönkäällä ylitimme joen komeita riippusiltoja pitkin ja kapusimme vastarannan harjanteelle. Harjanteella täyttyi myös yksi vaelluksen tavoitteista, sillä tarkkasilmäiset löysivät polun viereltä neidonkenkiä. Ei siis mitään 1800-luvun daamin rusettikipsuttimia, vaan Oulangan kansallispuiston merkissäkin esiintyviä maailman pohjoisimpia luonnonvaraisia orkideoja. Maisemalinssit vaihtuivat lähilinsseihin Mikon antaessa kameran taas laulaa, ja me muut saimme aikaa tasata nousun kiihdyttämät pulssimme. Matkaa jatkoimme kukin omaa vauhtiamme ja neljäsosataivalta juhlistettiinkin pienemmissä porukoissa suklaalla ja pähkinöillä ja muulla vaellusnaposteltavalla. Muutama kilometri mäntykangasta ja saavuimme illanvilakalla seuraavalle yöpaikallamme Runsulammelle, jolle oli päättänyt jäädä myös vaellusriparippikouluryhmä. Kipusimme viisaasti hieman kauemmas tapahtumien keskipisteestä ja löysimme yöpaikaksemme leirikirkon, jota ei ainakaan sinä iltana käytettäisi. Illan viiletessä nopeasti 0 asteeseen tunnelma oli vähintäänkin harras pystyttämässämme telttoja ja laittaessamme pussieineksiämme lautaristin alla alarinteeltä kantautuvien ripariklassikoiden kantautuessa leiriimme. Mm. Tilkkutäkin sanat muistuiivat eräiden meidänkin vaeltajiemme mieleen pelottavan nopeasti...

Runsulampi - Ansakämpä, maanantai

Maanantaiaamu valkeni Runsulammen rinteille, ja Mikko ja Tuomas kirmasivat kilpaa kohti puuceetä. Aamutoimien jälkeen matka jatkui. Pidimme pienen hengähdystauon Oulangan luontotuvalla, jossa mm. herkuttelimme munkeilla, nautimme sisä vessamahdollisuudesta ja sivistimme itseämme kansallispuiston historiaa henkivällä näyttelyllä. Paluu ihmisten ilmoille tuntui jo hieman oudolta, vaikka takana oli vain muutama vaelluspäivä! Pian luontotuvan jälkeen saavuimme Kiutakönkään koskelle, yhdelle Karhunkierroksen tärkeimmistä nähtävyyksistä. Koski ja sen kuohut olivat niin vaikuttavaa katseltavaa kuin kuultavaakin. Valokuvaustunnin jälkeen matka jatkui Oulankajoen korkealla hiekkatörmällä, kauniissa kangasmaisemassa. Seuraava yöpaikanamme toimi Ansakämpä, joka sijaitsi aivan Oulakajoen mutkassa. Vaelluksemme ainoa sisätiloissa ja vieraiden vaeltajien seurassa nukuttu yö oli kuitenkin meluisa ja hautova, joten päätimme pitäytyä telttamajoituksessa loppuvaelluksen ajan.

Ansakämpä - Harrinsuvanto, tiistai

Ansakämpässä nukutun yön jälkeen vaeltajaryhmämme liikkeellelähtö vei oman aikansa. Tiistain tavoitteena oli ehtiä illaksi Pienen Karhunkierroksen varrella sijaitsevalle Harrinsuvannolle, noin 19 kilometrin päähän. Päästyämme takaisin polulle matka taittui kuitenkin reippaasti, ja puolimatkan rajapyykkiä juhlistettiin vähän ennen Jussinkämpän kauniissa järvimaisemissa nautittua nuudelilounasta. Metsien läpi saavuimme Kitkajoelle, jonka varrelle laskeuduttuamme polku kulki aivan joen vesirajassa. Vaikka polku vaatikin paikoin kiipeilytaitoja, oli matala, leveä ja eläväinen Kitka kaunista katseltavaa. Joenvarren luontohetkiin kuului niin kasvien tunnistusta kuin hyttystenkin hätistelyä. Illansuussa saavuimme suojaisaan Harrinsuvantoon, jossa meidät vastaanotti pakkasten jälkeen elpymässä oleva hyttyskanta. Vaelluksemme pisin päivämatka oli takanapäin.

Harrinsuvanto - Porontimajoki, keskiviikko

Lähdimme tapamme mukaan aamulla rauhallisesti liikkeelle. Jätimme rinkat taas leiripaikalle tehdäksemme pienen näköalamatkan läheiselle Kallioportille, jolle oli kiivettävää ainakin pari sataa porrasta, vaikkakin näköalat kyllä korvasivat hikoilun! Harrinsuvannolla heitimme taas rinkat selkään ja ylitimme joet riippusiltoja pitkin. Matka jatkui kohti Kitkajoen alkupäätä, ja tutuksi tulleen kiipeilyn jälkeen polkumme kulki korkealla joen viereisillä kallioilla, joilta oli upeita näkymiä koko matkan. Jyrävä-koskea ihastelimme niin vastapäisen suvannon toiselta puolelta kuin suoraan yläpuoleltakin, jossa pidimme myös näkkäritauon. Pieneltä Karhunkierrokselta jatkoimme etelään kohti Rukaa, mutta sitä ennen kävimme kuitenkin ilman rinkkoja vielä ihastelemassa Myllykoskea, jonka vanha mylly vielä puoli vuosisataa sitten käytti hyväkseen Jyrävänjärveltä Aallokkokoskeen laskevia kuohuvia vesimassoja.

Hieman ennen Ison ja Pienen Karhunkierroksen eroamista Oulangan kansallispuistoalue loppui ja talousmetsä alkoi. Ero oli valittavan selkeä ja siitä eteenpäin kauniiseen luonnontilaiseen metsään tottuneet silmämme joutuivat katselemaan vuoroin talousmetsää, vuoroin hakkuuaukeaa. Jostain syystä myös hyttyset tuntuivat viihtyvän seudulla, eikä kenenkään pahemmin tehnyt mieli pysähtyä mutustelemaan vaelluseväitä. Loputtomalta tuntuvan taivalluksen jälkeen saavuimme Porontimajoelle, jonka varrella oli vanhoja rakennuksia. Pitkän päivämatkan jälkeen peseytyminen oli tarpeen, vaikka vajaa kymmenen senttiä syvä

kivinen joki ei tehnyt operaatiota helpoksi. Rutinoituneesti pystytimme laavut, valmistimme pataruokamme ja menimme nukkumaan.

Porontimajoki - Valtavaaranlampi, torstai

Aamulla taivas oli harmaa ja vettä ripotteli hiljalleen. Laittelimme aamupalaa odotellessamme sateen rauhoittumista, jotta laavut kuivuisivat. Tomi ja Ninna hajottivat selkensä aamutoimien aikana - sateinen päivä ei siis näyttänyt lupaa-valta. Eteenpäin oli kuitenkin jatkettava, sillä seuraavana aamuna meidän olisi oltava hyvissä ajoissa liikenteessä kohti Helsinkiä. Edessä olivat myös vaelluksemme haastavimmat maastot, joita oli koko viikko pohdittu varovaan sävyyn. Kumpua ja kukkulaa oli luvassa. Liikkeellelähdön jälkeen aurinko alkoi paistaa ja sadevarusteet vaihtuivat kevyempiin vaellusasuihin. Jotkut ilahduttivat kanssavaeltajiaan sonnustautumalla esim. aluskerrastoon... Ensimmäisenä saavuimme Kumpuvaaralle, jota ylös nousimme tasaisesti noin kilometrin verran. Maisemat vaaran huipulta olivat upeita ja näkyvyyttä riitti. Vaaran laelta siinti myös seuraava haasteemme, Konttainen. Ennen kyseisen nyppylän valloitusta törmäsimme uuteen haasteeseen: sekä Suvin että Mikon toisen vaelluskengän pohja irvisteli ikävästi, mutta matkaa jatkettiin muutaman sisäl-pätkän avulla. Lisäksi ohitsemme pyyhälsi masentava sankarikaksikko, joka oli lähtenyt Hautajärveltä, omankin reittimme alkupäästä, vasta aikaisin samana aamuna! Konttainen oli joukollemme melkoinen pettymys: sille kiipeäminen oli hämmästyksellemme pelättyä helpompaa, osittain rinteille rakennettujen portaiden ansiosta. Konttaisen päällä valmistimme runsaasti soi-jalla höystettyä minestrone-keittoa ja katselimme edessämme kohoavia Valtavaaran luonnon-suojelualueen rinteitä, sekä kauempana näkyvää vaelluksemme määränpäättä, Ruka-tunturia. Konttaiselta laskeutumisen hajotti hieman joukkoamme, mutta perässätulijat pääsivät myös näkemään pienen porolauman (joukossa myös yksi pikkuporo :) vain muutamien metrin etäisyydeltä.

Lopulta se, mitä Konttainen vain lupaili, Valtavaara todellakin lunasti. Kevenneinkin rinkoin kipuaminen oli todella rankka ja helpotus vaaran laella lyhytaikainen, sillä pian jo laskeudimme kymmeniä metrejä alaspäin voidaksemme nousta taas saman verran ylöspäin. Tällaisena matkamme jatkui viitisen kilometrin verran yöpaikallemme saakka. Sinnikkyys oli tarpeen, mutta koko joukkomme painoi eteenpäin juurikaan napolisematta. Jotkut jopa uskalsivat vitsailla juoksemisesta... Valtavaaranlammelle saapuminen oli herkullinen hetki, seuraavana päivänä olisi Rukalle

vain parin kilometrin pyrähdys. Kaikki uskaltautuvat pesulle järveen, vaikka vettä ei juurikaan lämpimäksi voinut kuvailla. Tyttöjen hiustenpesu onnistui mukavasti polviltaan laiturilta käsin, trangian kattilalla vettä päähän lappaen. Myös hyttysiä alkoi hieman ilmaantua ja hyttysuihke soi, kun aloimme valmistella vaelluksemme päätösillallista: hirvi- ja villisikanötököttiä makaronin kera. Jälkiruuaksi oli lettuja, joista Ninna koristeli jokaiselle pienen taideteoksen hillon ja kermavaahdon avulla. Ateria valmistettiin ja nautittiin lammen rannalla olevan kiintolaavun uumenissa, suojassa ukkosen saattelemalta rankalta sateelta joka yllätti seurueemme peseytymisen jälkeen. Laavun suojissa ilta sujui leppoisaasti, suurin osa myös yöpyi siinä muutamaa urheaa sielua lukuun ottamatta.

Valtavaaranlampi - Helsinki, perjantai

Viimeinen aamu koitti kauniina ja pakkasimme rinkkamme viimeistä kertaa vaellusta varten. Matkalla Rukalle oli vielä muutamia nousuja, jotka menivät kuin siivillä. Olimme toiveikkaina ajatelleet Karhunkierroksen päättyvän tunturin juurelle. Sinne saakka selvittyämme havaitsimme kuitenkin olleemme pahasti väärässä ja kapuaminen alkoi. Auringon paistaessa ja portaita noustessa oli aamun raikkaus mennyttä. Laskettelurinteen kupeessa oli kuitenkin meitä odottamassa valossa kimmeltäviä lumikasoja, joista sai mukavasti väännettyä muutaman pallon... Pian sen jälkeen Karhunkierros loppui Rukan keskukseen, jossa hyökkäsimme ensitöiksemme ruokakauppaan ja ostamaan muiستoesineitä. Kun kaikilla oli karkkia suussa, pakkauduimme taas autoihimme ja suuntasimme kohti etelää. Yhteisestä sopimuksesta etsimme vielä alkumatkan varrelta sopivan pysähdyspaikan, jossa pääsimme pesulle ja vaihtamaan vaellusvaatteet mukavampiin ja paremmalta tuoksuviin asusteisiin. Auringon paisteessa oli tunnelma korkealla ja jopa järven vesikin tuntui lämpimältä! Viikko oli kulunut ohi uskomattoman nopeasti.

Ajomatkalla takaisin Helsinkiin muuten tylsää tiellä paahtamista piristivät autoissa raikaavat UltraBra ja Beethovenin sinfoniat, ja Kajaanissa pysähdyimme ravintolaan juhlistamaan menestyksestä reissua. Pääkaupungissa olimme yhden aikaan yöllä, ja oli vähintäänkin epätodellista olla taas sivistyksen keskellä, oikeassa sängyssä nukkumisesta puhumattakaan. Hajonneista polvista, selistä ja kengistä huolimatta reissusta jäi vain ja ainoastaan hyvä maku suuhun. Ainakin näin jälkikäteen ajateltuna ;) Suuri kiitos reissussa mukana olleille, ensi kesänä sitten vielä vähän pohjoisemmaksi!

Suvi ja Salla

paikka
jääkaappi-
magneetille

Saksi talteen
ja laita esille!

paikka
jääkaappi-
magneetille

Tavarat väärässä paikassa väärään aikaan...

...ja peräkärriä vaillo?!

Saharan Sissit haluavat tarjota loisteliaan mahdollisuuden tukea paikallista partiotoimintaa vuokraamalla monikäyttöistä **peräkärriä** ratkaisemaan juuri Sinun ongelmasi! Kuomulla varustetun karrin sisämitat ovat k: 130cm, p: 240cm ja l: 120cm. Vuokrahinnat ovat myös niin mitättömät, ettei Sinun kannata edes harkita soittavasi paikalliselle huoltoasemalle – puhumattakaan, että käyttäisit kallista aikaasi netissä surffailuun!

Hinnasto

Päivä (n. klo 8–18)	10 €
Vuorokausi	20 €
Viikonloppu	30 €
Viikko	70 €

Älä siis enää aikaile ja harmittele mökille unohtunutta ruohonleikkuria, vaan soita jo **tänään** ja varaa itsellesi luotettava ja tarmokas peräkärri!

Varaukset ja lisätiedot:

Tero Partanen
p. **050 5222 533**

paikka
jääkaappi-
magneetille

paikka
jääkaappi-
magneetille

vieläkin ~~yhä~~ SaSi-paidat ovat ~~nyt~~ täällä!

etu

taka

Vuosi sitten ensiesityksensä saaneita **SaSi-paitoja** voi edelleen tilata! Väri- ja mallivaihtoehdot ovat seuraavat:

Pitkähihainen T-paita **20€**

- tummansininen paita valkoisella painatuksella
- koot XS-XXL

Lyhythihainen T-paita **15€**

- tummansininen paita valkoisella painatuksella tai
- musta paita keltaisella painatuksella
- koot 120-160cm ja S-XXL

Tilauksen voit tehdä lähettämällä alla pyydettyt tiedot osoitteeseen **jonni.ahonen@gmail.com** tai antamalla täytetyn lapun ryhmän kokouksessa omalle johtajalle. Maksut lippukunnan tilille **145830-103159** henkilökohtaisella viitenumerolla.

Kysymyksiin paidoista vastaa Jonni Ahonen, p. 050 301 3589

Lähetä tiedot sähköpostilla (ilman allekirjoitusta...) tai leikkaa irti ja palauta ryhmäsi johtajalle!

Tilaamme ___ kpl pitkähihaista paitaa kokoina _____ (à 20€)

(aina tummansininen valkoisella painatuksella)

ja ___ kpl lyhythihaista paitaa kokoina _____ (à 15€)

joista ___ kpl tummansinisenä valkoisella painatuksella

ja ___ kpl mustana keltaisella painatuksella

} yht. _____ €

Partiolaisen nimi _____

Vanhemman allekirjoitus...

...nimenselvennys...

...ja puhelinnumero...

Partiosanasto

Bojo	- Puolijoukkueteltoa (n. 15 henkilöä)
Bajis	- Puucee, wc kenttäolosuhteissa
JN	- Johtajaneuvosto Kaikkien johtajien yhteinen, kerran kuussa kokoontuva elin
Haikki	- On esim. leirillä tehtävä pienoismaellus
Homekolo	- Vanha kolomme saarella, joka homehtui
Kipinämikko	- Partiolainen, joka vastaa talviteltan turvallisuudesta ja lämmityksestä
KMP	- Tai siis KUMEPÄ, Kulosaaren Meripartio ry
Majakka	- Tarpojen tasokoe?
Möntti	- Suomen tai LPK:n lipun raskas teline
Naikeri	- Niger-teltta (noin 5 henkilöä)
Nasu	- Lpk:mme vene
Partiojohtaja	- partiojohtajakurssin käynyt ja partiojohtajavaltakirjan omaava partiolainen.
Pommi	- Lippukunnan entisen veneen moottori
Trangia	- Retkikeitin, meillä käytetään kaasupolttimoita
Ufo	- Lippukuntamme lehti ja lpk:mme keltainen pyöreä pulkka
Varastokolo- vastaava	- Varastokolosta vastaava johtaja
Väiski	- Partiolaisten (ja muinaissuomalaisen) sinivalkoinen päähine
WAGGGS	- Partiotyttöjen Maailmanliitto
WOSM	- Partiopoikien Maailmanjärjestö
Yrjön päivä	- partiolaisten suojeluspyhimyksen muistopäivä 23.4.

Seuraava UFO-lehti ilmestyy toukokuussa 2010.
Saharan Sissien johtajaneuvosto toivottaa
kaikille rauhallista ja lämmintä joulua!